

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4274/2022
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа Живорад Лазић адвокат из ..., против туженог ДД из ..., кога заступа Зоран Ђорић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2180/21 од 15.12.2021. године, на седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2180/21 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2180/21 од 15.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2180/21 од 15.12.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1748/20 од 02.02.2021. године којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужиоци по основу наслеђа сувласници са по 1/9 породичне стамбене зграде димензија 8 x 10 м структуре П+1+Пот, гараже 5,60 x 5,5 м и радионице димензија 5 x 5 м, све на к.п. .. л.н. .. к.о. ... (став први изреке) и утврђено да тужиља ГГ има право доживотног уживања (становања) на непокретностима описаним у првом ставу изреке, засновано завештањем (став други изреке), и обавезан тужени да тужиљи ГГ преда у посед и омогући јој коришћење описаних непокретности на тај начин што ће јој предати примерак њихових кључева и предати јој у посед све просторије у њима (став трећи изреке), и тужиоцима накнадити трошкове парничног поступка од 229.350,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став четврти изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужиоци су поднели одговор на ревизију и захтевали накнаду трошкова поступка по ревизији.

Посебна ревизија је изузетно правно средство прописано одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије, сагласно одредбама наведеног члана и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачењем права.

Испитујући да ли постоје разлози који би изјављену посебну ревизију у овом спору чинили изузетно дозвољеном, Врховни суд је нашао да ти разлози нису испуњени, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева.

У конкретном случају правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев за утврђење да су тужиоци, односно њихов правни претходник, сувласници по праву наслеђа непокретности саграђених током седамдесетих година XX века, након што је правном претходнику парничних странака одобрена њихова градња на његовој парцели и у другој правноснажно окончаној парници утврђено, као претходно питање, да је он био власник предметних непокретности које представљају његову заоставштину, и одбијен захтев туженог стављен у тој парници за утврђење искључивог права својине на предметним непокретностима, пошто није постојао договор да се оне граде за туженог. Разлози на којима су донете нижестепене одлуке почивају на правним правилима имовинског права којима је уређено стицање права својине изградњом и на закључку о одсуству услова за примену института стицања у породичној заједници.

Пошто тужени не указује на другачије правноснажне судске одлуке у чињеничној и правној ситуацији сличној оној каква је у конкретном случају, и о супротном пресуђењу, а нису испуњени ни други законски разлози због којих би посебна ревизија била дозвољена, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 403. став 3. ЗПП). У конкретном случају вредност предмета спора од 500.000,00 динара на дан подношења тужбе 05.11.2018. године је очигледно испод ревизијског цензуса од 40.000 евра, због чега је ревизија недозвољена и као таква одбачена другим ставом изреке овог решења применом члана 413. ЗПП.

О трошковима ревизијског поступка одлучено је на основу члана 165. став 1, у вези са чл. 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови тужилаца за састав одговора на ревизију нису били потребни.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић